

PERIÓDIC ARTÍSTIC QUINZENAL

SUMARI

GRAVATS

Grasse Matinée, quadro del natural, per R. Casas.
Carretera, estudi per ídem.
Platja de Tossa, estudi per ídem.
Esperant l' omnibus (Paris), estudi del natural, per ídem.
 Casa Amatller, per Puig y Cadafalch. (Detall de la porta).
 Casa Amatller, per Puig y Cadafalch.

TEXT

Per les boscuries tenebroses, per Pere Corominas.
Als estimats amics de «Joventut», per M. Utrillo.
«L' Opera» de Paris.
Obra nova den Sudermann.
Bibliografia.
Periódics rebuts.

Preus de subscripció anyal

Barcelona: 7 pessetes * Fora: 8 pessetes * Unió postal: 10 pessetes

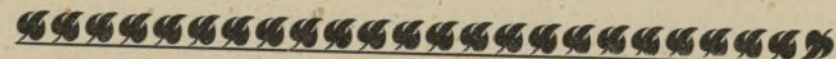
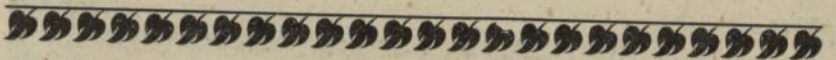
Estudi i redacció

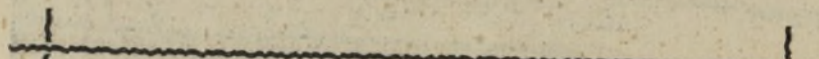

96, Passeig de Gracia

Imprempta i administració

5 & 7, Sant Agustí

BARCELONA - GRACIA

 Fàbrica de Bastons * * * * *
 * * * * * Pipes i Boquilles
LONDON SMART
 ÚLTIMES NOVETATS
 PASSATJE BACARDÍ, NÚM. 1

 LES ENFERMETATS DEL
ESTOMAC
 dispepsies, gastralgies, digestions dolentes, vomits, inapetència,
 cólics, restrenyiment, convalecències difícils, vomits de las emba-
 raçades, etc., etc., se curen sempre am l'
INGLUVINA GIOL * * * * *
 Farmacia GIOL, Passeig de Gracia, 24 - Barcelona

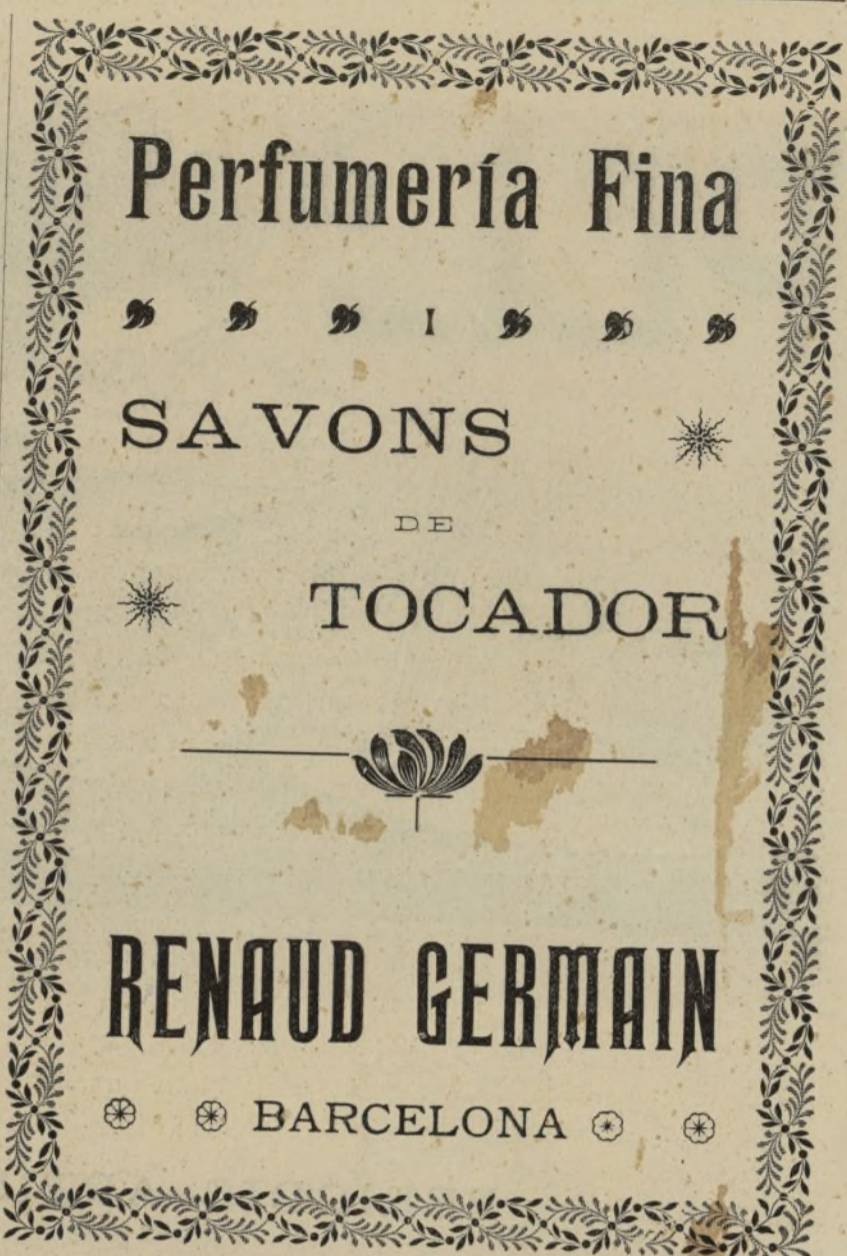

MARQUETERIA I CALATS
 d' A. MIRANDA * * * * *
 Sucsesor d' A. Ciriquián i J. Solar * * * * *
 Plassa de Santa Agna, 4 - Barcelona

Màquines, serras, dibuixos, fustes i eines pera la marqueteria, accesso-
 ris pera sa montura i diposit de tota classe d'adornos.—Fàbrica de mobles
 rústics i de bambú.—Especialitat en cistells pera flors i fruites.—Cata-
 lec il·lustrat, de marqueteria, el més important fins al dia, á 30 céntims.

Jocs de Cartes
COMAS
 * FÀBRICA DE JOCS DE CARTES
 DE
A. COMAS, S. en C.
 Suc. de S. COMAS i RICART
 Casa fundada en 1797
 Marques El Ciervo i Manco.—Únics productors i
 depositaris de les marques El León, de l'antiga
 casa SAMSÓ i El Periquito, de la casa MASSO
 Ronda de Sant Pere, 4 Barcelona
 Telefón 1708

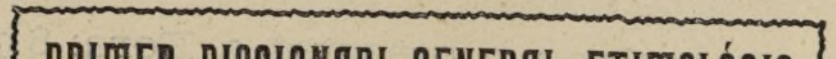

REPRODUCCIONS * * * * *
 * * * * * **ARTÍSTIQUES**
P. BONET
 Aribau, 13 & 15 * * * * * BARCELONA

Autotopies, fotogravats, fotolitografia, fotocromia, etc., etc.

Perfumería Fina
 ” ” ” I ” ” ”
SAVONS *
 DE
 * **TOCADOR**

RENAUD GERMAIN
 * * BARCELONA * *

Gran Sombrerería LA ALIANZA
 * INMENS I VARIAT ASSORTIT DE SOMBREROS *
DE TOTES CLASSES I PREUS
 SENS COMPETENCIA
 4, Carrer de Santa Agna, 4 (á vint passos de la Rambla)

Tamarindos Vintró CONSERVA LAXANT
 I REFRESCANT
 de gust agradable, cura l'
 restrenyiment, morenas,
 congestió cerebral, infarts del fetje, embrás del estómac, desmais, mal de cap, etc.
 Farmacia Vintró, Cortes, núms. 211 & 356, y demás apotecaris.

PRIMER DICCIONARI GENERAL ETIMOLÓGIC
 DE LA LLENGUA ESPANYOLA
 PER
 * * **ROQUE BARCIA** * *
 ÚLTIMA EDICIÓ en cinc grosscs volums luxuosament enquadrats
 Se ven al preu de Ptes. 200 en l' Administració de PEL & PLOMA

Pèl & Ploma

GRASSE MATINÉE

Quadro del natural, per R. CASAS

Per les boscuries tenebroses

Una vegada, de bella nit, em vaig perdre tot sol per una boscuria fantàstica, panxeganta de misterioses ramors. El meu cap, febrós dels desenganys d'una trista diada, em duia esma-perdut per aqueixos camins, fills del desvari, que no portan en lloc.

No sé com va ser que de mica en mica la realitat va despertar-me. Els meus ulls tornaven a veure per on passava, els meus peus sentien l'herba del camí, a les orelles m'hi arribaven xiscles llunyans, i el vent fresc de la nit em donava frisances i esborronaments que 'm desvetllaven del meu somni.

Ja deu ser tart, pensava. Y sense adonarmen vaig allargar el pas.

Dos ó tres vegades em va semblar que molt lluny es veien llums encesos, i am les ganes que començava a tenir de saber ont era, tiraba pèl dret per acostarm'hi. Però, tot d'un plegat, aixecava la vista i el llum amagat pèls troncs dels arbres es perdía per sempre més. ¡Oh! I es feia tard i aquella espessor de bosc no tenia fi.

Veiam, potser cap a la dreta.

I caminava, caminava sense trovar l'acabament de la boscuria. Un soroll franc, com el consol del bon amic, pujava d'una fontalada. Era una font que potser em serviria per aconortarme i m'hi vaig acostar.

—Es estrany! Tú no la coneixes aquesta font. Si no l'havias vista mai; perquè aquestes eures que s'enfilan per tot i aquestes pedres i aquestos arbres i aquèl xaragall que s'ensorra correc endins, tú no 'ls coneixes. ¿Qui sap? Potser tens febre.

I aixís enrahonantme tot sol, vaig ajupirme fins a pendre una ambosta d'aigua freda com el gebre per mullarme els polsos.

Es estrany tot aixó. Per una claraboia que deixavan sobre la font els arbres del bosc es veia el cel ben seré i tot clafert d'estrelles. La lluna encantada, cap un costat del horitzó, abrigava la terra condormida am la séva llum pàlida. L'angunia es cargolava dins del meu pit, i una vegada que se 'm van escapar dos ó tres paraules el ressó estrany de la méva vèu em va fer pòr.

Va, va, tornem'hi.

Ja pujo cap amunt més depressa que mai i provo de pensar altre cop amb els desenganys d'aquell trist dia. Però tot seguit me'n distrec. ¡I pensar qu' are em ferian companyia els desenganys! D'en tant en tant el vent s'ador-mia dolçament i queia una quietut

¿Qué?.....

Semblava com si m' havessin cridat á mitja vèu.....

En aquella verdissa juraria que s'hi havia remenat algú.....

¡Quina basarda fa la quietut!

Em vaig parar á escoltar. El cor m'anava esvalotat. Un xisclet aspre d'au de presa va ressonar molt lluny i el vent que s'havia aixecat altre vegada feia corre les fulles seques. ¡Quina rabia no trovar la sortida!

Semblava que sentís trepitj darrera meu. Com si caminessin sordament, á poc á poc, á pas de lladre. Per sobre del meu cap les branques dels arbres s'abraçavan. D'en tant en tant una estrella sortia furienta de llum de l'ombra impenetrable, i les fulles, frisosas de misteri, fressejavan i es deian l'una á l'altre els petons de la rosada, les disbauxes de sol i les llágrimas del crepúscol.

Ara si que 'n feia de vent. Per les fondaries tenebroses brunzia y s'afinava com un fregadís d'espases. Els troncs dels arbres es vinclaven, les herbes s'ajupian i á dalt les fulles i les branques s'abrahonavan am furia.

La meva angunia creixia bojament, i jo no més feia que girarme per veure si pèl costat ó pèl darrera sortia algú.

Plorava sense llágrimas. Em venían ganes de posarme á plorar, però tenia pòr de la meva vèu; volía corre i el soroll dels meus passos aixecava com un trontoll d'omes que 'm perseguissin. De vegades em quedava entercat, amb un covriment de cor que 'm glaçava la pell, i aleshores les ombres del bosc prenían fantasioses formes humanes i els sorolls semblavan els gemecs i xiscles de les víctimes.

Al últim vaig sentir com si 'm cridessin am vèu baixa, i al girarme no més vaig veure la fulla lluenta d'un punyal que s'acostava tota sola.....

Y em vaig posar á corre aixordant la boscuria amb el meu clam de: ¡Lladres, lladres, lladres!

Corria, corria. Marxava per la fosca amb els ulls furiosament overts.

El terror dels obstacles que no 's vehuen m'aturava, però allargava els braços i tornava á fugir. ¿Qui podria corre amb els ulls tencats? No hi ha rès més esgarrifós que 'ls gestos d'un cego que vol corre.

¡Lladres, lladres, lladres! anaba cridant. Y tots els sorolls de la boscuria 'm perseguían amb un clam enemic. Saltava per les verdisses sense pensar am les punxes que m'esgarrapaven i topava de front amb els arbres que m'omplian de sang.

Tots els misteris de la fosca corrian darrera meu. Ça i enllá relluían els punyals i les espases desenvainades i, el bosc s'omplia de gegants imaginaris que m'amenaçavan

CARRETERA

ESTUDI PER R. CASAS

per demunt del meu cap amb els punys closos i els ulls oberts de bat á bat am resplandors fosforescentes.

Aquells garrots de braços, aquelles espatlles musculosas i les mirades furientes s'acostaven cada vegada més com si em volguessin ofegar. I hauria dit que 'm seguïan tropells d'omes cridant. Fins qu' al últim vaig caure á terra i al aixecar la vista vaig veure que 'ls gegants s'havïan separat, i tot una llarga faixa de cel consolador espurnava de vidrioses estrelles.

¡Quina pau venia poc á poc! Tornava á veure els arbres; les llargues fulles d'eucaliptus brillavan á claps am la llum pàlida de la lluna que s'aixecava lentament. Un rejoliu de sang que tot seguit es va estroncar rajava d'una ferida que m'havia fet en el front.

Mirant, mirant, vaig coneixer l'indret aont em trojava: era 'l camí mes ampla qu'atravessava 'l bosc.

Ni aixecarme podia. Les cames em tremolavan de cansament. Després de la febra les carns del meu cos es relaxavan i no mes per un gran esforç de voluntat no 'm vaig ajeure á dormir á sobre un marje.

Les primeres llums de la ciutat van començarse á veure allá baix. Però al entrar á la darrera reconada, aon el camí s'enfonza formant un indret ben solitari al mitj del día, vaig veure que s'acostava cap á mí una ombra que cercava la fosquetat.

Una suhor glaçada em va rependre. Perque ara, aquella cosa que s'acostava no era invent de la febre, sino una sombra humana tant de carn y ossos com jo. De segur qu'era un lladre. Després vaig veure qu'eran dos els que venian i no mes vaig tenir esma per abraçarme á un ábre i esperar.

Aixís no 'ls veia, però al cap d'una estona ja sentia els séus passos misteriosos. I quan va arribar fins á mí el murmurí de les seves veus, els braços em van caure, els ulls se 'm van posar vidriosos; i, estirats els cabells, la pell esborronada i el cervell fret, tot el meu cos es va arronsar fins á quedarme ert com una pedra.

No sé si va durar gaire 'l meu desmai. No més sé qu' al últim semblava que somiés coses molt belles, y la pór dels

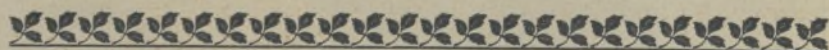
lladres no m'oprimia 'l cor. Allí, á prop meu, una fressa dolcísima, com una ramor d'arpes celestials, arruixava de fresques armonies el meu somni. I escoltant quietament vaig sentir una veu fonda que sermonava:

—T' estimo, t' estimo, t' estimo.

¡Oh santes aparicions de les boscuries! No romperé l'encís que us exalta sota la nit serena. Part de vall d'allá ont era, sentats sobre un pedriç, la lluna il·luminava á la parella, castament separada i enllaçades les mans. L'herba ofegava el meu trepitj i aixís vaig allunyarme á poc á poc, mentres els amants resavan extasiats la eterna lletania:

—T' estimo, t' estimo, t' estimo, com les herbas dels prats estiman la rosada.

PERE COROMINAS

Als estimats amics de «Joventut»

Aprofito la poca pero bona circulació del PEL & PLOMA, edició catalana, pera dirvos que l'autor d'aquell desgraciat tros de prosa que *reventeu*, soc jo, en Miquel Utrillo.—Si jo m'hagués de defensar no dirie res, perquè ja som prou amics pera dissimularnos el que 'ns convingui perdonar, mes aludiu equivocadament á un estimat amic que té i mereix la meva consideració i la den Marquina, i m'es precis fer pública la vritat per ara aquí, i després en el primer número del PEL & PLOMA, edició castellana, pera posar á cobert la personalitat dels amics que 'ns ajudan en la difícil tasca de parlar de coses que deixen fred al públic. Com vosaltres sou dels pocs que vos ho preneu seriosament, per xó vos donc explicacions qu'encara faré mes extenses.

Al escriurer alló de la Duse, no 'm vaig trobar prou *genio* pera firmarho, pero tampoc ho vaig escriurer á la babalá. No vaig dir, ni he dit, ni diré mai, que ni 'l públic ni ningú, fos aixó ni alló, ni totes aquelles coses que tiren á paraules fortes que sols son excusables entre companys i de viva veu. Me vaig recordar de tres representacions seguides de la *Dama de les Camelies* (en catalá s'escriu aixís; ara no 'm critiqueu el francés), vistes i sentides á Chicago, que son les úniques vegades que jo hé sentit á la Duse.

La responsabilitat de l'altra opinió, en lo referent á l'estada de la Duse á Barcelona, se deu á dos dels estimats amics que citeu; la den D'Annunzio, á la meva antipatia personal envers aquet poeta indiscutible, pero massa alabat, i en quant á la del amic Clarassó no 'm fá pes, d'ençá que beu en tant bones fonts parlant den Rodin.

Habent revindicat la meva culpabilitat, deturo la plo-ma que no sent cap animositat envers vosaltres, com ja sabeu de sobres.

Se repeteix de tots els de la *Joventut*, afectuós amic,

M. UTRILLO

PLATJA DE TOSSA

ESTUDI PER R. CASAS

EL NOSTRE MAR

El regne de l' Istiu, se 'l parteixen el mar i les montanyes.—Cap als cims elevats hi van els homens de les costes; cap á les platxes encatifades de fina sorra hi baixen els que tenen la llar terres endintre. Si l' aigua dona frescor i forsa al cos, no se 'n troba menys pujant les altes serralades abundoses en aires purs, secs i frescals.

Casi per tot arreu, les platxes son baixes i 's veu qu' es ben bé 'l mar qu' invadeix les planes; á la nostra terra, moltes costes tenen un caràcter diferent i 'l mar se detura al peu de verdaderes montanyes qu' acaban á pic dintre 'l mar. La regió mes hermosa pera veurer els golfs i cales en que 's recaragola la terra al submergirse dintre les aigües, es la que vá del Cap de Creus á Blanes. La Selva de Mar, Cadaqués, Rosas, La Escala, Tossa, en son els principals centres. En aquets llocs la naturalesa es tant diferent de la del demás terrer, que les poblacions qu' encara viuen aislades, fins parlen diferent ó al menys d' un modo característic. Tancadas dins las petites valls qu' enclouen dos promontoris, les casetes blanques cobertes de vermelloses teules, se banyen en tranquiles aigües que moren en les més fines sorres qu' arrossega 'l moviment del mar. En el bon temps, les aigües son d' un blau encara exaltat per l' intensa grogor de les montanyes i roques que capbussen en els avencs de líquit.—Aprop de Tossa i de Cadaqués, la lluita de la terra i del mar es tant fera, que les aigües foraden

la pedra i en un bon jorn d' Istiu no es estrany poder solcar les cristallines coves que semblen cridar els estols de sirenes de que les poblaren les incansables imaginacions dels grecs. De nit, la pesca á l' encesa qu' es lo mes hermós que 's pugui veurer..... sobre tot desde terra, encen dels seus focs espurnejants els misteriosos recóns treballats per les tempestes de l' Hivern.

El gravat que serveix de capsalera á n' aquestes ratlles que son un sencill comentari, es una de les mes íntimes reconades de l' hermosa badia de Tossa, foradada i retallada com rica blonda d' or que guarneixi el nostre territori.

Entre les regions de singles marítims, dormen ensopides les terres baixes del gran golf de Rosas, quins patimolls serveixen de tomba á la gloria d' Ampurias l' *Emporium* mort quines poques despulles surten trocejades perque 'ls homens han sigut sempre mes destructors que les mes furioses ones moventse á l' empenta de la tramontana ó del mitx jorn. Mes encá Blanes viu encara vora 'ls llocs coberts de barcos no fá molt i ara deserts com rovellades ne son les aixes. Vé després Caldetas, aquella ostentosa vila de banys de mar i de calor, una de les futures estacions hivernals mes indicades.

Passat Barcelona 'l nostre mar no cria cap perla mes hermosa que Sitjes, quina platxa, costums i habitants, tenen un esfumat aspecte d' influencia grega dé la que no 'n queda cap rastre arqueològic.

L' Opera de París

Sovinteijsa l' exagerada afirmació de que tothom fá mal negoci durant l' Exposició de París, tothom... menys els que guanyan el primer franc, com es el cas de l' Opera de París, quina taquilla del mes d' agost doném á continuació:

1. <i>Roméo et Juliette.</i>	19.342
3. <i>Le Prophète.</i>	21.433
4. <i>Faust.</i>	14.081
6. <i>Les Huguenots.</i>	21.075
7. <i>Le Prophète.</i>	12.185
8. <i>Faust.</i>	22.171
10. <i>La Valkyrie.</i>	22.324
13. <i>Les Huguenots.</i>	22.400
14. <i>Faust.</i>	19.233
15. <i>Le Cid.</i>	20.477
17. <i>Tannhäuser.</i>	22.549
18. <i>Roméo et Juliette.</i>	11.856
20. <i>Le Prophète.</i>	22.237
21. <i>Faust.</i>	17.796
22. <i>La Valkyrie.</i>	21.737
24. <i>Roméo et Juliette.</i>	22.400
25. <i>Les Huguenots.</i>	17.542
27. <i>Le Cid.</i>	21.879
28. <i>Faust.</i>	19.647
29. <i>Patrie.</i>	18.707
31. <i>Tannhäuser.</i>	22.542

Enguany, l' Opera, ha donat 21 representacions, amb un ingrés de 413.643 francs, el que dona 19.695 francs per representació. En igual mes de l' any passat encaixá 192.272 francs en 13 representacions, el que dona 14.790 francs per funció. De las funcions que donaren mes de *calaix* no se 'n pot treurer cap conseqüencia, perquè si am *Tannhäuser* i la *Walkyria*'s feren 22.000 francs, també 's cobrá igual cantitat amb el *Profeta* i 'ls *homenots*... dic, *Hugonots*.

Obra nova den Sudermann

La gran actriu alemanya, Agnés Sorma, ha rebut den Sudermann el manuscrit d' una comedia en quatre actes, titulada *ELS FOCs DE SANT JOAN*. El célebre dramaturg alemany ha escrit aquesta obra, com principal atracció d' un viatge circular que farà la seva principal intérprete desde el 1er d' Octubre, al 11 Mars 1901.

La primera representació, será donada á Rotterdam, el 4 Octubre. D' Holanda, Mme. Sorma anirá á Bélgica; després, á Italia, Austria, Grecia, Turquía, Rumanía, Rusia, Suecia, Noruega i Dinamarca, i en-

cara qu' acabi á Niza, per ara no vindrá pas á Barcelona, ahont tindrie al menys tres grans representacions assegurades, á jutjar per la nombrosa colonia alemanya i 'l deu n' hi dó de barcelonins que saben poc ó molt la llengua den Sudermann.

No hi ha cap empresari valent?

En Marquina, está seriament indisposat i no pot per ara, empendre el viatge á París que tenie projectat i decidit. Sentim doblement la malaltia, tant per lo desagradable del cas, com per tenir d' ausentarnos pera cumplir obligacions contretes.—Desitjem que l' indisposició sigui curta, aixís com l' ausencia d' aquestes columnes.

Bibliografía

S' han rebut els següents llibres, dels que parlarém segons se mereixin, tant bon punt vinguin els primers freds:

LA CAMPAGNE ET LE BERRY.—Obra feta en col·laboració, per els escriptors i pintors del Berry, pera esser venuda al *Village berrichon*, de l' Exposició universal.

CUENTOS DE POETA.—Obra en prosa, del conegut poeta venezolá, Rufino Blanco Fombona. Imprés á Maracaibo.

CATALUÑA.—Estudi sobre les condicions del engrandiment i riquesa de la nostra terra, escrit en castellá per don Pere Estasén.—F. Seix, editor.

DIE STILLEN INSELN.—Col·lecció de poesies i d' alguns quadrets en prosa, escrits en alemany per Hans Bethge.—Shuster & Loeffler, editors, Berlin.

MEIN SYLT.—Narracions de curiosa psicologia, per el mateix Hans Bethge.—El prólec está firmat á Barcelona.

LES FILLES D' ÉROS.—Tonny-Lérys. Editat per la revista *Gallia*. Tolosa.

LA TORRE DE LA MINYONA.—Tradició col·lectada i escrita per J. Vilardaga y Cañellas. Berga, impremta de R. Díaz.

REVISTA GRÁFICA.—Publicació de l' institut catalá de las arts del Llibre. Conjunt de impressors, grabadors i escriptors, estampat á la *Académica* en lo referent al text, i á cada establiment, en la part d' il·lustracions especials.

PERIÓDICs REBUTs

The Studio, Londres.

A Vida Moderna, Oporto.

L' Ame Latine, Toulouse.

The Poster, Londres.

Revue Franco-Italienne, Nápoles.

Le Monde Artiste, Paris.
L' Ermitage, Paris.
Annaes do Club Militar Naval, Lisboa.
Jugend de Munic.
Der Jugendfreund, Bellinzona.
Schweizer, Hausezeitung.
Indicateur central graphique suisse, St. Gall.
Schweizer Frauen Zeitung, St. Gall.
Gaceta Musical, Habana.
Fin de Siglo, Buenos Aires.
O Fayalense (Fayal Azores).
El Eco de Holguín (Isla de Cuba).
El Arte y la Ciencia, Méjico.
Le Progrés Artistique, Paris.
Iride, Spezia.
L' action Humaine, Bruxelles.
La Plume, Paris.
Les temps nouveaux, Paris.
Le conseiller des Mères et des jeunes filles, Paris.
El Mensajero (Sto. Domingo).
L' Art decoratif, Paris.
Correspondencia de Coimbra.
Boletín del instituto científico y literario Porfirio Díaz,
 Toluca.
Novy Kult, Praga.
La Revue Phocéenne, Marseille.
Palecek, Praga.
Procedencias mercantiles, Hamburgo.
El Imparcial, Colón.
La Terre nouvelle, Lyon.
Joventut, Barcelona.
Lo camp de Tarragona, Tarragona.
La Veu de Tortosa, Tortosa.
La costa de Llevant, Mataró.
Lo teatro regional, Barcelona.
L' art del Pagés, Barcelona.
L' Atlántida, Barcelona.
La veu del Montserrat, Vich.
La Palma, Reus.
Lo fi de las tres branques, Berga.
La veu del Segre, Lérida.
El Diario de Huesca.
La Revista de Sabadell.
La Correspondencia de Cádiz.
El Combate.
La Libertad, Valladolid.
Diario de avisos, Manresa.
Progreso militar, Madrid.
El Independiente, Vigo.
La Alhambra, Granada.
La Opinión, Madrid.
La Opinión postal y telegráfica, Barcelona.
La Hormiga de oro, Barcelona.
El Cardo, Madrid.
Boletín de Tabacos y Timbres.
Relieves, Madrid.
El Heraldo de la Guardia Civil, Madrid.
España Artística, Madrid.
Idearium, Granada.

CASA AMATLLER, PER PUIG Y CADAFALCH

(DETALL DE LA PORTA)

La Música ilustrada, Barcelona.
Diario de Avisos de las Palmas, Canarias.
La Avispa, Madrid.
Hojas sueltas, Sevilla.
La Ilustración nacional, Madrid.
El Duende, Cádiz.
Hispania, Barcelona.
La Caza ilustrada, Madrid.
La Campana gorda, Toledo.
El Mundo naval ilustrado, Madrid.
La Bandera española, Córdoba.
El Eco de Sitjes, Sitjes.
El Defensor de Lucena, Lucena.
La Ultima Moda, Madrid.
Claro-oscuro, Coruña.
El Heraldo de Baena, Baena.
El Ampurdanés, Figueras.
El Diario de Palma, Palma.
Boletín del Museo-Biblioteca Balaguer.

CASA AMATLLER (BARCELONA)

PER PUIG Y CADAFALCH

LES NOVES CASES DE BARCELONA

El gravat d'aquesta pàgina i 'l de la adjunta, reproduheixen alguns detalls i conjunts de la casa qu' en Puig y Cadafalch ha projectat i construït pera 'l senyor Amatller.

Al anar publicant les noves construccions que poc á poc anirán canviant l' aspecte de Barcelona, no 'ns proposem pas ferne la crítica, perque al iniciarse un moviment lloable no es l' hora més propicia pera aixelarne la volada, per més que les estiores que emplessim fossin de tall poc esmolat. Ans al contrari, dintre de les nostres poques forces, volem contribuir á encoratjar la corrent cada día més marcada que tendeix á fer sortir la construcció de l' empipador estil de soplux sense que cap ó casi cap idea d' art intervingui pera ferne més excusable el fred i vulgar aspecte exterior.—Per xó els edificis que van aixecan arquitectes com en Gaudí, en Puig y Cadafalch, en Doménech y Montaner, en Gallissá, en Sagnier i d' altres, entren de plé en el nou moviment d' arquitectura artística, de la que durant tants anys s' ha vist privada la nostra ciutat.

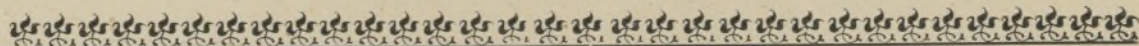
Desque que 's desfeu la bastida que 'n tapaba 'l lliure aspecte, la casa feta per en Puig y Cadafalch ha sigut l' objecte de la curiositat de tots els tranzeunts; els primers dies se pot dir que constantment tenie admiradors, senyal evident de la curiositat é interés que desperta. Els detalls més importants, son les escultures de l' Arnau, els ferros forjats del gran balcó del primer pis i 'l ric esgrafiats de la fatxada.—En Puig y Cadafalch está construïnt actualment un nou edifici en el Passeig de San Joan, que de segur cridarà també l' atenció pública.

Pintura inalterable, á l' aire lliure

L' August Vallmitjana, inginyer de l' escola de Barcelona, s' ha cuidat de renovar el fresc que decora el portal de la casa de Misericordia d' aquesta ciutat.

No 'n parlém per el mérit artistic que pugui tenir la composició, mes ens agradaria extendrens al tractar del procediment empleat.—Es aquet, sencillament, el de la pintura am fluo-silicats, que l' August Vallmitjana ha estudiat molts anys fins á trobar no 'l *secret* del procediment, sino quins son els colors que sense perdre res de la llur intensitat, son aptes pera ser usats en aquest procediment.—Fent les coses *poc més, poc menys*, abiat se sap fer tot...

malament, mes tractantse de possehir completament el procediment, el nostre amic ha tingut de mirar totes les materies colorants, examinar la composició i 'ls graus de puresa, qualitat aquesta que deu mirarse com á puresa *óptica* més que com á puresa química, perque molts colors de fórmula perfectament definida, perden qu' es... un disgust!—Recomaném á tots els pintors decoradors i als *pintors fins*, que donguin una passada per devant de la casa de Misericordia i 'ns agradaria que probessin el procediment que s' aplica á tota mena de pinturas. Mes endevant, tractarém d' aixó en un article tècnic fet á conciencia. Interinament, cridém nosaltres l' atenció, per considerarnos molt mes indicats pera ferho, que la premsa general, i per lo tant, indiferent.

ESTABLIMENT TIPOLITOGRAFIC

SEIX

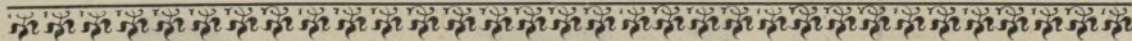
SANT AGUSTÍ, 1 á 7 — BARCELONA - GRACIA

Telefón n.º 3541

Apartat de correus n.º 121

Impressions tipogràfiques i litogràfiques, separades ó combinades á l' en-gros — Treballs tipogràfics en colors pera periòdics il·lustrats — Impressions de fantasia am relleus — Impressions ràpides, pera 'l comers

★ ★ Tricromía i altres procediments moderns ★ ★

M. SERRA LLEIDA

ANÍS INFERNAL

Fabricat amb els pitjors vins del Priorat — No es tónico, digestiu ni reconstituient.

Vda. de Francisco Bonastre

★ ★ Materials pera la construcció ★ ★

Cals hidràulica,
Terra refractaria,
Gavetas i rejoles refractaries.

Cals, Guix,
Ciments rapid,
lent i Portland

Fàbricas mogudas per el vapor i la força hidràulica,
***** a Corvera i Cervelló *****

Despatx y magatzém: Plassa de S. Agustí Vell, 13

GRAN FABRICA DE CORRETJES

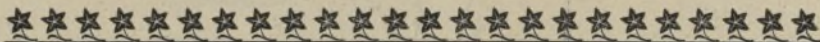
de CUIRO pera MOTORS i GRANS TRANSMISSIONS TACOS i TIRATACOS

Caballé é Imburo

Grassas i olis minerals pera lubricació de maquinaria Especialitat en tacos pera telers-espasa

EXPORTACIÓ Á PROVINCIAS

39, Ronda de Sant Antoni, 39 BARCELONA

Tallers de Reproduccions

Artístiques

JOSEP LAVALL

Zincografia
Fotogravat Autotipia Fotolitografia, etc.

Carrer d' Arribau, 24 - Gracia

***** BARCELONA *****

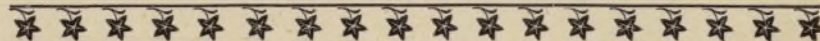

BAZAR DE LOS Andaluces

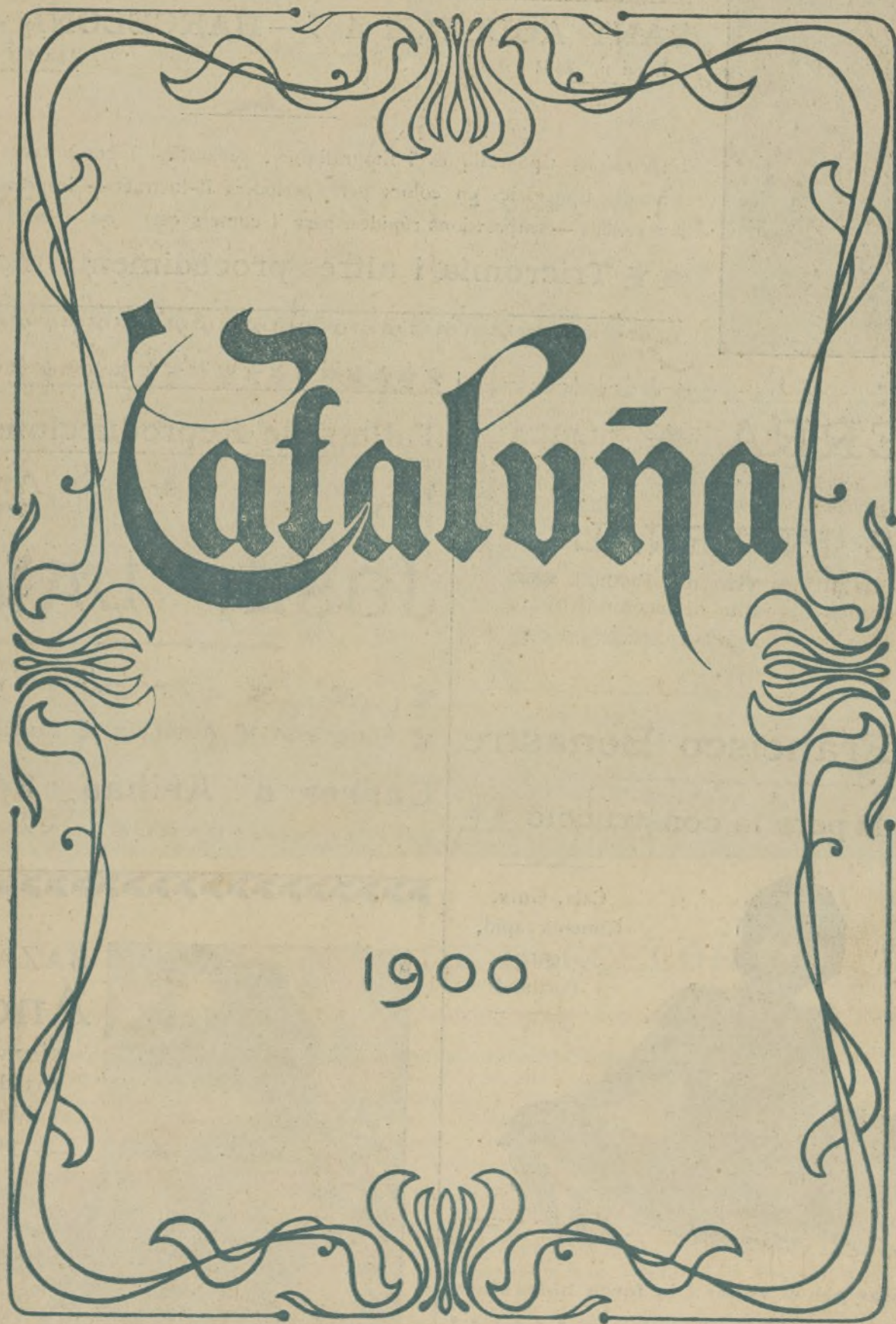
Articles d' escriptori dibuix i fantasia pera regalar

EXPORTACIÓ Á PROVINCIAS

PLASSA REIAL, 51 PASSATJE DE MADOZ, 5 } DEPÓSIT: FONT DE SANT MIQUEL, 6
Telefón 638 } Telefón 688

Acaba de publicarse l'important obra

Estudi de les seves condicions d'engrandiment i riquesa, per

D. PERE ESTASÉN

MAGNÍFICA EDICIÓ il·lustrada am quatre mapes en colors, representant les províncies de Catalunya i les seves comarques històriques. — Un volúm en IV, de 880 planes, relligat am tapes especials

15 PESSETES EN TOTA ESPANYA

Dirigir els encàrrecs á la casa editorial de **D. FRANCISCO SEIX** Sant Agustí, núms. 5 y 7

Teléfono 3541

BARCELONA (GRACIA)

Apartat de correus, 121

VENDAS AL CONTAT I Á TERMES

Estampa i litografia Seix, Sant Agustí, 1 á 7, Barcelona (Gracia)

Ayuntamiento de Madrid